

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjovulfs Drape eller det Oldnordiske Heltedigt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 509. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_709-txt-shoot-idm2128/facsimile.pdf (tilgået 08. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Syvende Aarhundrede en af de største Heltegeiringer, man vidste at nævne.^{*)} Da denne *Volsung* imidlertid ligesaa Island til Græklands-Havet er blevet kaldt *Sigurd Fofnersbane* eller *Sigfred*, maatte man vel troet, at Drapens *Sigmund* selv to Gange i Træk var en Skrivfeil, hvis ikke Systersønnen *Fjotle* (*Fitela*) nævnedes med, men da vi her strax gjenkiende *Sinfjotle*, som ogsaa i *Volsug-Kvæderne* er *Sigmunds* Systersøn, saa er det afgjort at *Angel-Saxerne* gav *Sigurds* Fader *Æren*.^{**)}

Her kan vi da omtrent oversee *Bjovulfs*-Drapens historiske Indhold, der visselig ikke fortjener at staa i Skygge, da det ogsaa i denne Henseende er et Størværk, der foier de Gothiske *Hraedlinger* og *Vægmundinger* til de fire berømte Nordiske Helte-Slægter: *Skjoldunger*, *Skilfingar*, *Ylfingar* og *Volsunger*, og opgaar som en Morgensjerne over Nordens Oldtid ved at oplyse Sammenstødet mellem de Gothiske *Hraedlinger* og de Franske *Merovinger* i Begyndelsen af det Sjette Aarhundrede. Om *Merovingerne* udtrykkelig nævnes, er en *Biling*, man kan tvivles om, men ogsaa det anseer jeg dog for vist,^{***)} og at der falder et Lysglimt paa den berømte *Hengest* som *Friser-Høvding*

*) Hos Kbl. v. 1761—63.

***) Samme Steds v. 1748. 52. 62. 79. Man skulde heraf slutte, at Forlyden „sin“ ikke egentlig hørte til *Fjotles* Navn, men da J. Grimm nylig (i Haupt's „Zeitschrift f. Deutsches Alter. thum S. 2—6) har opvæst en tilsvarende Tydsk Form i „Sintarizilo,“ saa det dog sagtens være hans ægte gothiske Navn.

***) Det er i det forsvilede Ord v. 5037, jeg sporer *Merovingerne*, og da „milla“ hører dertil, viser Rimstaven i „ungyfebe,“ at der i det mindste faltes een Linie.

under Dansk Høihed er alt en lille *Vinding*, der maaske kan lede til større Opdagelser. Talen om *Hermod* (*Heremod*) er vel alt for kort og dunkel til at give ham et kiendeligt Ansigt, men vi lære dog heraf, at der virkelig var Sagn om ham som En af Nordens ældste Kæmper, hvad vi for knap kunde giætte os til af hans Berørelse med *Sigmund Volsung* i *Hyndlas* Sang og hans tvetydige Stilling blandt *Aserne*, som *Friggas* Sendebud til *Helhjem*.^{*)} Endelig nævnes ogsaa den berømte *Ermanrik* (*Jornannic*), og skjøndt der kun spilles paa en Kiv mellem ham og *Hama*, der er os ubekjendt, stode vi dog derved uformodentlig paa et *Brysing-Men* (*brosinga-men*), der enten skal være *Freyas* berømte Smykke, eller miuder dog stærk derom.^{**)}

Dette historiske Udbytte er nu baade saa stort og saa sikkert, at *Bjovulfs*-Drapen herefter ved Siden ad *Edda* altid maa stilles i Spidsen ved den Nordiske Oldgranskning, og det er i denne Henseende en ubetalelig Skat, thi vi veed ikke alene, at den maa være skrevet før man begyndte at skrive Bøger her hjemme, men har al muelig Sikkerhed for, at de *Nordiske* Sagn, vi her stode paa, er ndvandrede med de *Angelsaxiske* Vikinger i det Femte og Sjette Aarhundrede, og Drapen smeddet i det *Syvende* eller *Ottende*, får Oldsagnene gik ad Glemme, for især de *Danske* (fra Slutnin-

*) Hos Kbl. v. 1795—1819 og 8417—42. *Hyndlas* Sang, St. II.

***) Hos Kbl. v. 2391—2408, og det er da den *Hama*, der nævnes sidst i *Vidsids* Maal, men med den *Ares*-Erklæring, at han var dog ikke taht lag af en *Yogu*, og nævnes af *Jornannides* og *Edda* som En af den Gothiske Kong *Ermanriks* Baanemand.

